

❖ ՔՈՒՉԱԿԵԱՆ ՏԱՂԵՐ ❖

(Շար .)

Ես մեռնիմ ի քոյ վերայ՝ դու ըզքոյ ծամբդ թէ կտրես .
 Կտրես մաշալայ վառես , ձեռքդ առնուս ու զիս բընտրես .
 Գաս իմ հողվերօքս անցնիս , հետ լընուս դաշերտ ու թափես
 Գրբկիկ իմ քարիս ածես , զապառաթ վէմըս համբուրես :

×

Իմ եարն ի հարանց տանէն հանց ելաւ զինչ նաւն ի ծովէն .
 Հաղեր ըզկանանչ հուպան ու քաշեր զգըլխարկն ի վերէն .
 Իր շունչն է յայն մըշկէն , որ զըրած ի յամպարիէն .
 Երեսն յայն զումաշն նըման , որ հանած Փըռանգաց միջէն :

×

Հընցեղ կունահ է 1) սըրտիս , որ կանգնիմ ես ալլ մաղեղէն ,
 Հաղնիմ ի լեռներն ինկնիմ , լօք ուտեմ զամէն խոտեղէն .
 Կասկած կայ ի յիմ սըրտիս , զարհուրիմ ի մահուանէն .
 Վախեմ թէ անէրէց մեռնիմ ու տանին թաղեն անօրէն :

×

Աչերս է ի ծով նըման որ Մըսրայ ի դուռն է կանգներ .
 Վարսերտ է յալի նըման , որ քամին կ'անէ տարուբեր .
 Քան զուռ ես ի վեր վաղեր , քան զկարմիր խընծոր բոլորեր .
 Պայծառ ես քան ըզգաֆրան վարդ , հոտով զաշխարհս ես լըցեր :

×

Այդ քոյ ստեղծողիդ համար երբ քայլես զունեղդ 2) մի՛ չարժեր .
 Այդ քո աչերուտ խընճերն շատ մարդու արիւն է խըմեր .
 Խօշ եար , արեւուտ համար որբուկ եմ , զիս մի՛ լացներ .
 Տըղայ եմ ու չեմ լըուեր , զիս ի քո հուրըն մի ձրգեր :

1) Ձեռ . կու հանէ : 2) Ձեռ . Ձունկըդ :

Խօշ եար դու հերիք արա՛, քո սիրուտ հոգիս կու քակի.
Արեկ յայլ աշխարհ էրթանք, աշխարհս այս մեզի չը պիտի.
Երթանք յայլ աշխարհ կենանք, ուր անվախ կենանք ՚ւ ալանի.
Քանի տեղս ահով կենանք ու զողանք թէ ի՛նչ տի լինի:

Հոգե՛կ, դու տայիր տաստուր, որ զծոցիկտ ի յետ տանէի.
Զծոցիկտ այլ պաղչայ անէի, տաստուրովդ ի ներս մըտնէի.
Երդուի, երդում անէի, անտաստուր ի դուրս չգայի.
Այն ի՛նչ անհաւատ զըրօղ, զիս ի քո ծոցուտ զայ տանի:

Ժամ ժամ զիմ զարկպուծիւնս հետ յիշեմ հետ նըստիմ ու լամ.
Ճապղեր եմ ջըրի նըման, ի յօտար երկիր կու գընամ.
Յորեկն եմ ի նետ նըման, զով տեսնում ի դէմ կու գընամ.
Գիշերն աղեղան նըման, լարթըմիմ ի վար կու մընամ:

Կանանչ ու կարմիր ամիս, միթէ մարրն չէ բերեր զիս.
Իրեր, սիրու տէր արաւ այս քաղքիս այս հըմնաւիրիս.
Երկու եարուկ կու սիրեմ, երկուսին սիրտըն կ'ուզէ զիս.
Պըզտիկն ա՛ն ու ել՛ 1) կ'ասէ, մեծն ասէ թէ արեկ 2) մօտ ի յիս.

Ստեղծօ՛ղ, զքո ստեղծած ծառայն մի՛ ձըղեր ի ձեռն ի սիրու.
Թէ ձեռն ի սիրու ձըղես, մի՛ մատներ ի խալխի լեզու:

Խիստ եմ կարօտցեր յիմ եար, դու աթես որ կարօտանամ.
Ով զքեզ մօտ ի յիս բերէ, նա հանեմ զճիկարս իւրեն 3) տամ.
Ապրեր եմ քառսուն տարի ու քաչեր հազար տարու զամ.
Ի՞նչ չա՛հ է իմ շատ ապրիլս, դէպ ի քէն մահընում կու մընամ:

(Շար.)

Հրատ. Հ. Ն. ԱԿԻՆԵԱՆ

1) Ձեռ. տաւել: 2) Ձեռ. արեկ: 3) Ձեռ. իւրէն: